

opusdei.org

„Guadalupe: droga do Nieba w codziennym życiu”

Artykuł ks. prał. Fernando Ocariza opublikowany w hiszpańskim dzienniku ABC (Madryt, 13.05.2019).

15-05-2019

Służebnica Boża Guadalupe Ortiz de Landázuri zostanie beatyfikowana 18 maja w Madrycie. Wydarzenie to napawa nas radością i nadzieją, bo pokazuje, kolejny raz, że Bóg wzywa wszystkich do życia pełnią życia u

Jego boku i do świętości, którą można osiągnąć wśród codziennych wzlotów i upadków.

Przyszła błogosławiona kochała życie, które wybrał dla niej Bóg. W młodości straciła ojca. Przyjęła to z pogodą i siłą. Mimo trudności zdecydowała się kontynuować studia chemiczne i wykonywać zawód mało wówczas popularny wśród kobiet. Następnie zajęła się nauczaniem, wkładając w to zajęcie wszystkie swoje zdolności. Gdy poznała świętego Josemaríę Escrivá i odkryła, że Bóg wzywa ją do życia chrześcijańskiego w duchu Opus Dei, nie zawahała się przed oddaniem siebie dla osiągnięcia świętości wśród codziennych zajęć. Uczyniła je swoim życiem i była szczęśliwa. Zawsze pozostawała otwarta na to, o co prosił ją Bóg. Zrezygnowała na jakiś czas z pracy zawodowej; wyjechała do Meksyku, by rozpocząć pracę apostolską Opus Dei na

kontynencie amerykańskim; wróciła do Hiszpanii i ponownie zajęła się nauczaniem; napisała doktorat w dojrzałym wieku.

Przykład Guadalupe może służyć jako światło, impuls do kroczenia drogą świętości wśród życia codziennego, wśród planów, marzeń, wyzwań, mniej lub bardziej konkretnych założeń, wśród zmian, trudności i nieoczekiwanych problemów. W osobie Guadalupe uderza nas, jak bardzo można kochać to, co zsyła nam Bóg, jak bardzo można kochać to, czego chce Bóg, jak bardzo można Mu ufać i w Nim pokładać nadzieję. W pełni żyć teraźniejszością, zostawiając przyszłość w rękach Boga.

Guadalupe była osobą radosną, odważną, zdecydowaną, przedsiębiorczą, gościnną. Pewność, że Bóg jest obok, że ją kocha napełniała ją prostotą i radością i

sprawiała, że nie bała się swoich błędów i słabości, ale zawsze szła naprzód, szukając we wszystkim Boga i innych. Czasami możemy chcieć porzucić marzenia i aspiracje, bo znamy nasze ograniczenia i błędy. Guadalupe uczy nas, że można marzyć i zejść daleko mimo trudności, jeśli zawierzmy Bogu i Jego miłości do nas.

Chemiczce z Madrytu udało się połączyć intensywne życie zawodowe z obcowaniem z Bogiem i ze służbą bliźnim. Jej liczne listy pokazują, jak bardzo starała się stawiać Boga na pierwszym miejscu i - mimo że nie zawsze wszystko wychodziło tak, jak chciała - ciągle zaczynała od początku z nowym zapałem. W ciągu dnia starała się wygospodarować chwile na osobiste spotkanie z Bogiem, na modlitwę, z której czerpała siły, by potem żyć Bożą obecnością we wszystkich okolicznościach. Wszyscy, mimo

różnych zajęć i zadań, które wypełniają nasz dzień, możemy, jeśli chcemy, spotkać się z Bogiem, który cierpliwie na nas czeka w każdej chwili, a zwłaszcza w Eucharystii. Fakt, że 18 maja - dzień beatyfikacji Guadalupe - to również rocznica przyjęcia przez nią Pierwszej Komunii Świętej wskazuje na ścisłą więź między Eucharystią a osobistą świętością.

Przyszła błogosławiona to dla nas wzór, jak odkryć Boga w dobrze wykonanej pracy. Guadalupe wiedziała, że Bóg jest obecny w jej pracy i że przez tę pracę mogą poznać Go inni. Miłość do Boga

i zapał zawodowy pchały ją

do hojnego zaangażowania się

w społeczne potrzeby tamtych czasów. Nie była obojętna wobec cierpienia. Prowadziła działania

mające na celu rozwój społeczny w Hiszpanii

i w Meksyku, wkładając w nie swoją wiedzę i talenty. Uwielbiała chemię, ale praca zawodowa nie była dla niej jedynie miejscem, gdzie mogła się realizować zawodowo. Była przede wszystkim okazją do spotkania z Bogiem i oddania innym w służbie.

Wiele osób, które znały Guadalupe wspominają jej radość i zaraźliwy uśmiech, który umilał innym życie. Ta radość i otwartość stanowiły część jej temperamentu, odziedziczyła je po rodzicach. Ale były również owocem wysiłku i ukrytego poświęcenia. Wiele lat cierpiała na chorobę serca, odczuwając duże zmęczenie i wyczerpanie. Ale przyjęła to z pogodą, uśmiechając się do innych, nie przywiązując wagi do tych trudności. Gdy myślę o Guadalupe, nasuwa mi się pewne stwierdzenie świętego Josemaríi:

“Służba innym jest tak skuteczna, że Bóg nagradza ją pełną radością pokorą”.

W maju, miesiącu szczególnie poświęconym Matce Boskiej, możemy Ją prosić, by postać Guadalupe stała się dla nas inspiracją i zachęcała do stałego przyjmowania Bożych zaproszeń, abyśmy jak ona stali się szczęśliwi, „błogosławieni” – jak to ogłosi za kilka dni Kościół.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/guadalupe-droga-do-nieba-w-codziennym-zyciu/> (21-03-2026)